

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125204189
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125204189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/58/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. X, XXX XX E., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníková č. 3479/3A, Bratislava, IČO: 42 185 190, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 Eur, takto

rozhodol:

7Csp/58/2025

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 60 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietá.
- III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

7Csp/58/2025

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 02.06.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 600 eur, ako aj trovy konania. Žalobou vo veci samej odôvodnil tým, že v spore vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 18Csp/88/2023 o určenie šiestich neprijateľných zmluvných podmienok bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. Z tohto dôvodu si voči žalovanému uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia. Vo vzťahu k primeranému finančnému zadostučineniu ku každej neprijateľnej zmluvnej podmienke si uplatňuje sumu vo výške 100 eur.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.07.2025 žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný neuznáva žalobcom vznesený nárok na finančné zadostučinenie ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Žalovaný zdôrazňuje, že žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadostučinenie. Žalovaný má za to, že žalobcovi finančné zadostučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadostučinenia, žalobcovi nevznikla. Žalovaný by chcel

poukázat na skutočnosť, že ako môže byť poskytnutá dlžníkovi právna ochrana, keď sám je ten, kto ako prvý porušil svoje povinnosti, nakoľko si neplnil záväzky, ku ktorým pristúpil. Predmetné ustanovenie síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušení. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie vydané v konaní vedenom Okresným súdom Prešov sp. zn. 18Csp/88/2023-77 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoCsp/9/2024. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu prípadne priznanie náhrady finančného zadosťučinenia za neprimerané. Vzhľadom na to, že sa žaloba týka zmluvy o úvere uzavretej dňa 03.10.2014, žalovaný predovšetkým z opatrnosti vznáša námietku premlčania práva uplatneného žalobou, a to bez uznania jeho existencie. Zásada hospodárnosti konania vedie súd primárne k posúdeniu možného premlčania žalobou uplatneného práva, pretože v prípade, že žalobou uplatnený nárok je skutočne premlčaný, je zbytočné ďalej skúmať, či tento nárok je alebo nie je dôvodným. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nie len jeho deklaráciu. Žalovaný je ďalej toho názoru, že Žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla, a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Priznanie žalobcom požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Toto však nepredstavuje daný prípad.

3. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného zo dňa 01.08.2025 zotrval na svojej argumentácii. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré nepriznávajú primerané finančné zadosťučinenie v symbolickej výške. Zároveň uviedol, že skúmanie kontraktčného procesu vo vzťahu k zmluve už bolo predmetom základného konania a jednalo by sa teda o duplicitné dokazovanie. Žalovaný v duplike zo dňa 26.08.2025 žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť a pridržal sa svojej právnej, ako aj skutkovej argumentácie.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Prešov spisová značka 18Csp/88/2023 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 18Csp 88/2023-77 zo dňa 18.12.2023 súd rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 03.10.2014, v bode 2., v znení: „Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 160,00 EUR (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 32 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 03.10.2014, v bode 3., v znení: „Dolupodpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere; nemá k nim žiadne výhrady a zavaľuje sa ich dodržiavať.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 08., k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 03.10.2014, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote

dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaviazuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 EUR.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 08., k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 03.10.2014, v znení: „Spotrebiteľ sa zaviazuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 10 EUR, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 08., k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 03.10.2014, v znení: „Spotrebiteľ sa zaviazuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy, a to najmä“, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bod 12., k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 03.10.2014, v znení: „Učastníci sa dohodli, že spotrebiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a email uvedené v žiadosti o spotrebiteľský úver, v hlavičke zmluvy, dodatočne oznámené klientom alebo zistené veriteľom, ako aj na užívateľské konto klienta vytvorené na webovskej stránke veriteľa F. (upozornenie na termín splátky a iné skutočnosti). Spotrebiteľ súhlasí s tým, aby veriteľ mu posielal oznámenia aj pomocou automatizovaných prostriedkov elektronickej komunikácie bez účasti človeka.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 8CoCsp 9/2024 zo dňa 27.02.2025, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 20.03.2025.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 01.10.2025 žiadal žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na písomné vyhotovenie žaloby, výšku primeraného finančného zadostučinenia ponechal na úvahe súdu. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil v písomnom podaní zo dňa 26.09.2025 v ktorom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Žalobca súdu uviedol, že zmluvu, ktorú uzatvoril so žalovaným dal preskúmať združeniu na ochranu spotrebiteľa. Následne bol úspešným v spore o učenie zmluvných podmienok za neprijateľné. Žalovanému úver splatil, žalovaný si voči nemu neuplatnil žiadne sankcie ako poplatky za upomienky, zmluvné pokuty a to aj z dôvodu, že úver má splatený.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie

porušíteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušíteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušíteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

10. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

12. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné predpokladať, že dodávateľ ďalej v takomto konaní nebude pokračovať. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 citované ustanovenie má plniť satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom. Pod úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že čo do základu je nárok žalobcu v celom rozsahu daný. Žalobca bol úspešný v predchádzajúcom súdnom spore pod spisovou značkou 18Csp/88/2023, keď súd Rozsudkom č.k. 18Csp/88/2023-77 zo dňa 18.12.2023 vyhovel jeho žalobnému návrhu a určil šesť neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve a obchodných podmienkach žalovaného. Čo do základu tak je možné konštatovať, že v súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, vznikol žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa rozhodnutia

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 primerané finančné zadostučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, zákon nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody alebo bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadostučinenie, úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti Zákona číslo 250/2007 Z.z. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel. Súd posúdil žalobu žalobcu podľa Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Dňom 01.07.2024 nadobudol účinnosť Zákon č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, kde podľa ustanovenia § 53 ods. 1 tohto zákona, ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30.06.2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 01.07.2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30.06.2024.

14. Výška priznaného finančného zadostučinenia sa následne odvíjala od vlastnej úvahy súdu vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu. Konkrétna výška primeraného finančného zadostučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti a spĺňať požiadavku primeranosti. Žalobca si svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práv ako spotrebiteľa, ktoré bol nútený brániť. Neuviedol, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok, viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Keďže uvedenými skutočnosťami žalobca neargumentoval ani na súdom nariadenom pojednávaní dňa 01.10.2025, súd považoval výšku primeraného finančného zadostučinenia za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku v sume 10 Eur, spolu suma 60 Eur za dostatočnú. Vychádzal zo skutočnosti, že na strane žalovaného došlo k porušeniu povinností, keď do zmluvy zaradil zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená za neprijateľnú. Neboli preukázané ďalšie negatívne dôsledky v súkromnom alebo spoločenskom živote žalobcu, ktoré by boli dôsledkom konania žalovaného pri uplatňovaní si nároku v základnom konaní pod spisovou značkou 18Csp/88/2023. Priznaná suma primeraného finančného zadostučinenia zodpovedá účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľov od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

15. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove 9CoCsp/60/2022 zo dňa 14.03.2023, kde súd potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, kde v základnom konaní bol spotrebiteľ v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, rozhodnutie KS v Prešove 23CoCsp/7/2022 zo dňa 21.02.2023 potvrdená suma 50 Eur, OS Prešov 29Csp/112/2022 zo dňa 16.11.2022 priznaná suma 100 Eur, 9Csp/116/2022 zo dňa 07.11.2022 priznaná spotrebiteľovi suma 100 Eur, ako aj napr. 11Csp/8/2022 zo dňa 29.04.2022.

16. Súd priznal žalobcovi sumu 60 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, ktorú považuje za primeranú a postačujúcu a v prevyšujúcej časti jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietol. Na doplnenie svojich záverov súd ešte poukazuje na to, že žalobca v spore nepreukázal, aby

žalovaný v priebehu trvania zmluvného vzťahu alebo po jeho skončení si uplatňoval akékoľvek nároky z uvedených neprijateľných zmluvných podmienok.

17. Na záver odôvodnenia svojho rozhodnutia súd uvádza, že považoval za nedôvodnú aj vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2016-71 z 24.05.2017 z ktorého súd cituje: „Ako nedôvodnú považuje odvolací súd žalovaným vznesenú námietku k uplatnenému nároku žalobkyne na priznanie finančného zadosťučinenia vzhľadom na to, že zo vyššie citované znenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá v prípade ak si na súde úspešne uplatní toto porušenie práva alebo povinnosti stanovenej týmto a osobitným predpismi. To znamená, že žalovaná si na súde úspešne uplatnila porušenie práva nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 17.04.2014, č.k. 7C/66/2012-152, kedy jej začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia.“ S poukazom na právoplatnosť rozsudku OS Prešov č.k. 18Csp 88/2023 dňa 20.03.2025 a doručenie žalobného návrhu na súd dňom 02.06.2025, nie je nárok žalobcu premlčaný.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

19. Na zdôraznenie svojho rozhodnutia pri rozhodovaní o trovách konania, súd uvádza, že nevzhliadol žiadny z dôvodov pre aplikáciu § 257 C.s.p., prečo by úspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Bol to žalovaný, ktorý už v rámci kontraktačného procesu porušil svoje povinnosti. Napriek týmto skutočnostiam zmluva, ktorú v pozícii veriteľa uzatváral so žalobcom obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca sa musel svojho nároku domáhať súdnou cestou a žiadať súd, aby zmluvy žalovaného posúdil z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok. Súd z tohto dôvodu nevzhliadol žiaden z dôvodov prečo by žalobcovi ako procesne úspešnej strane sporu, ktorá podstúpila spor s dodávateľom, nepriznal náhradu trov konania a aplikoval výnimočné zákonné ustanovenie § 257 C.s.p.

Poučenie:

7Csp/58/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.